Я вкотре вже лечу Москва — Одеса,
Літак не випускають знову от.
А ось пройшла вся в синім стюардесса, як принцеса —
Надійна, як весь наш цивільний флот.

Над Мурманськом — ні хмарки, хмарки — ні,
Хоч зараз — он, лети в Аддіс-Абебу.
Відкриті Київ, Харків, Кишинів,
І Львів відкрит, мені ж — туди не треба!

Сказали: "Сподіватись — нема сенсу
Не варто уповать на небеса! "
Затримку ось дають знов рейсу на Одесу:
Тепер — обледеніла смуга вся.

А в Ленінграді — з даху потекло, —
Чом не летіти в Ленінград по небу?!
В Тбілісі — там все ясно, там теплó,
Там чай росте, мені ж — туди не треба!

Я чую: до Ростовів вилітають, —
Мені ж потрібно конче до Одес!
Мені треба туди, куди нас не приймають,
І вже три дні, як відкладають рейс.

Мені — де кучугури намело,
Де завтра снігопад чекають з неба!..
Де-небудь же все ясно і світлó —
Там добре так, мені ж — туди не треба!

Нас звідси не пускають, туди нас не приймають, —
Несправедливо — сумно так, — та от
Нас на посадку нудно стюардеса зазиває,
Доступна, як і весь цивільний флот.

Відкрили десь найдальший закуток,
Ледве не далі, ніж Аддіс-Абеба,
Відкрит закритий порт Владивосток,
Париж відкрит, — мені ж — туди не треба!

Злетимо, розпогодиться — всі заборони знімуть!
Лайнер напружився, чути визг турбін...
А я не вірю вже ні в що — мене не візьмуть, —
Знову знайдеться безліч тих причин.

Мені — де хуртовини і туман,
Де завтра снігопад чекають з неба!..
Відкрили Лондон, Делі, Магадан —
Відкрили все, мені ж — туди не треба!

Я прав, хоч плач, хоч смійся, — та знов затримка рейсу —
І нас назад в минуле кличе от
Уся струнка, як "ТУ", та стюардеса міс Одеса, —
Що схожа на весь наш цивільний флот.

Знов дають затримку до восьми —
Покірно громадяни засинають...
Все це мені набридло, чорт візьми, —
І я лечу туди, де ще приймають!

© Петро Голубков. Переклад, 2013